

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI
CÂNCERARIA PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/3234/SG
20 26 Luna 04 Ziua 24

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

Dosar nr. 2785A/2026

G.G. - pdv

Președintele

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ
NR. 6966 / 27 APR 2026

Domnului

Sorin Mihai GRINDEANU,
PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/3585 op
20 26 Luna 05 Ziua 04

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, va comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe (Pl-x nr. 299/2025).

Va adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 20 mai 2026 (inclusiv în format electronic la adresa de mail: ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul ca dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc în data de 27 mai 2026.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de întreaga noastră considerație.

ROMÂNIA
PREȘEDINTE

F/SE/

08-05-2026

Prof. univ. dr. Elena-Simona TANĂSESCU

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr. 245A / 2026

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICTIONALĂ

NR. 6964 / 27 APR 2026

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, aprilie 2026

**Doamnei ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe

La data de 09.04.2025, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe (Pl-x nr. 299/2025).

România și-a asumat ca termen pentru implementarea măsurilor directivei europene data de 1 ianuarie 2025 și, până la acest moment, a fost dispusă prin legislația națională o singură măsură în acest sens, în vederea îndeplinirii obiectivelor referitoare la reducerea emisiilor de dioxid de carbon, respectiv adoptarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2025. Întârzierea transpunerii art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1275, generată de diferitele schimbări la nivelul Guvernului și dificultăți în procedura de avizare interministerială, a determinat deschiderea de către Comisia Europeană a Cauzei COM 2025/0168 împotriva României pentru neîndeplinirea obligațiilor de transpunere, ceea ce expune țara la proceduri juridice și sancțiuni financiare, până la alinierea completă la Directiva UE.

Ordonanța Guvernului nr. 16/2025 a fost adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 134/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și vizează interzicerea acordării de stimulente financiare din fonduri publice pentru instalarea cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili, menționarea excepțiilor pentru care se permite acordarea în continuare a stimulentele financiare din fonduri publice, cu condiția ca pentru întreprinderi aceste stimulente să fie acordate sub forma ajutoarelor de stat, menționarea obligației autorităților competente care acordă stimulente financiare de a monitoriza îndeplinirea continuă a condițiilor privind asigurarea la instalare și menținerea pe toată durata de viață a cerințelor minime stabilite, acordarea de stimulente financiare pentru sistemele de încălzire combinate, diferențiat, în funcție de modul de combinare și de ponderea energiei din surse regenerabile utilizată.

Prin legea supusă controlului de constituționalitate, Parlamentul aprobă Ordonanța Guvernului nr. 16/2025 **cu o completare**, respectiv: „*Articol unic. – Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 16 din 21 august 2025 pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 134/2025 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 august 2025, cu următoarea completare: - La articolul III, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Prin excepție de la dispozițiile art. I, autoritățile administrației publice locale din fonduri proprii sau autoritățile și instituțiile publice centrale din fonduri europene pot acorda stimulente financiare pentru instalarea de*

cazane autonome alimentate cu combustibili fosili sau a altor sisteme individuale de încălzire, în cazul imobilelor sau ansamblurilor de imobile racordate la puncte termice care deservesc mai puțin de 50 de utilizatori finali, pentru o perioadă de maximum 2 ani de la intrarea în vigoare a legii privind aprobarea prezentei ordonanțe”.

Pe de altă parte, **art. 17 din directiva europeană**, intitulat „*Stimulente financiare, competențe și bariere de piață*”, prevede la alin. (15) următoarele: „*începând cu 1 ianuarie 2025, statele membre nu vor oferi stimulente financiare pentru instalarea de cazane independente alimentate cu combustibili fosili, cu excepția celor selectate pentru investiții, înainte de 2025, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/241, articolul 7 alineatul (1) litera (h) punctul (i) a treia liniuță din Regulamentul (UE) 2021/1058 și cu articolul 73 din Regulamentul (UE) 2021/2115 al Parlamentului European și al Consiliului*”.

Subliniem faptul că prin prezenta sesizare de neconstituționalitate nu aducem critici de neconstituționalitate și cu privire la Ordonanța Guvernului nr. 16/2025 prin care au fost transpuse în legislația internă dispozițiile art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor, ci doar cu privire la completarea adusă la Camera Deputaților, în cuprinsul legii de aprobare.

Astfel, prin conținutul său normativ, completarea adusă de Camera Deputaților în cuprinsul Legii de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 nesocotește directiva europeană, prelungind cu 2 ani acordarea măsurilor financiare de sprijin, a fost adoptată cu încălcarea unor norme și principii constituționale, respectiv cele prevăzute de art. 1 alin. (5), art. 147 alin. (4), art. 148 alin. (2) și (4) prin raportare la art. 35 și art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, pentru motivele expuse în cele ce urmează.

Încălcarea unor norme de drept european, cum este cazul în situația de față, poate face obiectul controlului de constituționalitate, potrivit art. 148 din Constituție, ce reglementează integrarea în Uniunea Europeană, prin raportare la dispozițiile art. 35 din Constituție, care consacră dreptul la un mediu sănătos și la art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, care instituie obligația statului de a reface și ocroti mediul înconjurător și de a menține echilibrul ecologic. Aceste drepturi, în opinia noastră, sunt direct afectate de completarea adusă de Camera Deputaților în cuprinsul legii aflate la promulgare, fiind, totodată, indirect

încălcate principiile legalității și forței obligatorii a deciziilor Curții Constituționale.

Aderarea României la Uniunea Europeană a ridicat problema raportului de forță juridică dintre normele interne și cele ale Uniunii Europene și, în acest cadru, și cu cele cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectiv a interpretării date acestora de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Sub acest aspect sunt relevante dispozițiile art. 148 din Constituție, care prevăd în alin. (2) și (4) prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, astfel: „(2) *Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare*”.... (4) *Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)*”.

Într-o serie de decizii, care, potrivit art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, sunt general obligatorii, Curtea Constituțională a României a statuat asupra obligațiilor ce incumbă autorităților publice din țara noastră, rezultate din actul aderării la Uniunea Europeană, într-o multitudine de materii, astfel:

În cuprinsul Deciziei nr. 148/2003, Curtea Constituțională a precizat că: *”Prin actele de transfer al unor atribuții către structurile Uniunii Europene, acestea nu dobândesc, prin înzestrare, o «supra competență», o suveranitate proprie. În realitate, statele membre ale Uniunii Europene au decis să exercite în comun anumite atribuții care, în mod tradițional, țin de domeniul suveranității naționale. Este evident că în actuala eră a globalizării problematicei omenirii, a evoluțiilor interstatale și a comunicării interindividuale la scară planetară, conceptul de suveranitate națională nu mai poate fi conceput ca absolut și indivizibil, fără riscul unei izolări inacceptabile. (...) statele membre ale Uniunii Europene au înțeles să situeze acquis-ul comunitar – tratatele constitutive ale Uniunii Europene și reglementările derivate din acestea – pe o poziție intermediară între Constituție și celelalte legi, atunci când este vorba de acte normative europene obligatorii*”.

În Decizia nr. 58/2013, Curtea Constituțională a stabilit că: *”Înlăturarea prin Legea nr. 299/2011 a unui mijloc procedural care permitea redeschiderea unor procese soluționate irevocabil, dar în cursul cărora s-a încălcat dreptul*

Uniunii Europene, mijloc care asigura aplicarea unitară a legislației europene, astfel cum trebuia aceasta interpretată încă de la intrarea sa în vigoare, este de natură să nesocotească obligația asumată de statul român prin Actul de aderare, obligație înscrisă în art. 4 alin. (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și garantată prin art. 148 alin. (4) din Constituție”.

În același sens este și Decizia nr. 104/2018, în care instanța constituțională statuează că: ”În aplicarea art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, România aplică cu bună-credință obligațiile rezultate din actul aderării, neinterferând cu competența exclusivă a Uniunii Europene, și, astfel cum a stabilit în jurisprudența sa, în virtutea clauzei de conformare cuprinse chiar în textul art. 148 din Constituție, România nu poate adopta un act normativ contrar obligațiilor la care s-a angajat în calitate de stat membru (a se vedea Decizia nr. 887 din 15 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 15 martie 2016, paragraf 75). [...]De asemenea, folosirea unei norme de drept european în cadrul controlului de constituționalitate ca normă interpusă celei de referință implică, în temeiul art. 148 alin. (2) și (4) din Constituția României, o condiționalitate cumulativă: pe de o parte, această normă să fie suficient de clară, precisă și neechivocă prin ea însăși sau înțelesul acesteia să fi fost stabilit în mod clar, precis și neechivoc de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și, pe de altă parte, norma trebuie să se circumscrie unui anumit nivel de relevanță constituțională, astfel încât conținutul său normativ să susțină posibila încălcare de către legea națională a Constituției – unica normă directă de referință în cadrul controlului de constituționalitate”.

În situația de față, Camera Deputaților a adus o completare în cuprinsul Legii de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 16/2025, completare ce contravine, însă, în mod direct, chiar dispozițiilor art. 17 alin. (15) din directivă, a căror transpunere o vizează, încălcând astfel prevederile constituționale antereferite privind preeminența dreptului Uniunii Europene asupra celui național în cazul normelor cu caracter obligatoriu.

Astfel, art. 17 din directivă prevede, ca principiu și printre altele, că „(...) statele membre furnizează finanțare adecvată, măsuri de sprijin și alte instrumente capabile să abordeze barierele pieței pentru a realiza investițiile necesare identificate în planul lor național de renovare a clădirilor pentru a transforma parcul imobiliar în clădiri cu emisii zero până în 2050 (...) (2) Statele membre se asigură că cererile și procedurile de finanțare publică sunt simple și eficiente pentru a facilita accesul la finanțare, în special pentru gospodăriile(...) (4) Atunci când concep scheme de sprijin financiar pentru

renovarea clădirilor, statele membre iau în considerare utilizarea unor parametri bazați pe venituri(...) (9) Finanțarea și instrumentele financiare de facilitare pot include împrumuturi pentru renovare sau fonduri de garantare pentru renovări axate pe performanța energetică, inclusiv în combinație cu programele relevante ale Uniunii, acolo unde este cazul(...) (15) Începând cu 1 ianuarie 2025, statele membre nu vor oferi stimulente financiare pentru instalarea de cazane independente alimentate cu combustibili fosili, cu excepția celor selectate pentru investiții, înainte de 2025(...)" .

Așadar, din cele de mai sus rezultă că au fost interzise la nivel european, începând cu data de 1 ianuarie 2025, stimulentele financiare acordate pentru un încălzirea locuințelor cu un anume tip de agregate (cazane independente alimentate cu combustibili fosili).

Or, Ordonanța Guvernului nr. 16/2025 preia interdicția din directiva europeană de la momentul intrării sale în vigoare, respectiv 21 august 2025, și o transpune în legislația națională prin art. I, astfel: „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se interzice acordarea stimulentei financiare din fonduri publice pentru instalarea cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili.”

La art. III alin. (1) din același act normativ sunt stabilite excepțiile de la interdicția instituită, cu titlu de regulă, la art. I, aceste excepții vizând: a) *activități de întreținere, reparare sau dezafectare a cazanelor autonome alimentate cu combustibili fosili; b) instalarea unor sisteme de automatizare și control al clădirilor, în cadrul sistemelor de încălzire alimentate de cazane autonome pe bază de combustibili fosili; c) instalarea cazanelor autonome alimentate cu gaze naturale în situația în care, în momentul instalării cazanului, rețeaua locală de gaze naturale vehiculează gaze din surse regenerabile de energie; d) instalarea sistemelor de încălzire combinate care utilizează o pondere de energie din surse regenerabile, proporțional cu măsura în care sursele regenerabile de energie sunt utilizate în sistemul combinat; e) activități legate de tranziția la utilizarea în cazane a gazelor din surse regenerabile de energie, precum modernizarea sistemului de distribuție din interiorul clădirii, de racordare la rețeaua de gaze, de combinare a sistemului la fața locului, realizată ulterior instalării; f) abordarea accesibilității energiei prin sprijinul acordat pentru prețurile de consum, tarifele sociale sau pentru venitul pentru încălzirea cu combustibili fosili, atât timp cât sprijinul nu se referă la instalarea cazanului; g) stimulentele financiare acordate și comunicate beneficiarilor finali de către autoritățile competente înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.”*

Legea de aprobare introduce, însă, în Ordonanța Guvernului nr. 16/2025, în spiritul excepției de la aplicare a interdicției instituite la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 16/2025, o completare prin care, **practic, nu va da curs în următorii 2 ani dispoziției cuprinse în art. 17 alin. (15) din directiva europeană.**

În acest context, trebuie subliniat că orice modificare adusă în legislația națională ar fi trebuit să mențină compatibilitatea actului juridic cu *acquis-ul* european, conform art. 148 din Constituție. Or, așa cum rezultă din conținutul articolului adăugat prin legea de aprobare a ordonanței, completarea adusă încalcă prevederile art. 148 din Constituție, întrucât adoptarea unei excepții generale de la regula instituită la nivel european echivalează cu o suspendare a efectelor directivei în dreptul român, situație ce atrage o evidentă neconstituționalitate a normei, cu consecințe juridice semnificative: Parlamentul nu mai garantează aplicarea efectivă a Directivei, se încalcă prioritatea dreptului UE, iar România devine susceptibilă de reluarea procedurii de infringement din partea Comisiei Europene, conform jurisprudenței constante a CJUE.

Situația astfel creată este susceptibilă a genera nu numai o incompatibilitate directă a normei criticate cu dreptul Uniunii și cu obligațiile constituționale asumate de statul român, ci este, totodată, în contradicție și cu principiul legalității, consacrat de art. 1 din Constituție, al cărui alin. (5) prevede că „*în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”. Apreciem că această obligație incumbă inclusiv puterii legiuitoare în activitatea sa de legiferare.

Pe de altă parte, Constituția garantează în cuprinsul art. 35 dreptul la un mediu sănătos, sens în care prevede următoarele: „(1) *Statul recunoaște dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic. (2) Statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept. (3) Persoanele fizice și juridice au îndatorirea de a proteja și a ameliora mediul înconjurător.*” Totodată, în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție: „*Statul trebuie să asigure: (...) e) refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic; (...)*”.

Așadar, rezultă că se instituie la nivel constituțional o veritabilă obligație pozitivă a statului de a adopta și menține un cadru normativ care să asigure protecția efectivă a mediului. Or, prin textul de lege introdus de Camera Deputaților, cu ocazia aprobării ordonanței, se încalcă însăși rațiunea adoptării ordonanței, fiind redus nivelul de protecție deja asigurat prin cadrul legal în vigoare. Aceasta constituie o regresie legislativă nepermisă, întrucât contravine

obligației statului de a conserva și îmbunătăți standardele de protecție a mediului, iar o astfel de măsură constituie o restrângere a dreptului fundamental la un mediu sănătos, astfel cum este consacrat de art. 35 din Constituție.

Dreptul la un mediu sănătos este consacrat și în articolul 37 intitulat „Protecția mediului” din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, astfel: *„Politicile Uniunii trebuie să prevadă un nivel ridicat de protecție a mediului și de îmbunătățire a calității acestuia, care să fie asigurat în conformitate cu principiul dezvoltării durabile.”* Principiul conținut de acest articol se întemeiază articolele 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și de articolele 11 și 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Astfel, art. 3 alin. (3) din TUE prevede că: *„Uniunea instituie o piață internă. Aceasta acționează pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social, precum și pe un nivel înalt de protecție și de îmbunătățire a calității mediului. Aceasta promovează progresul științific și tehnic.”* Potrivit art. 11 din TFUE: *„Cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Uniunii, în special pentru promovarea dezvoltării durabile. (1) Această trimitere are caracter indicativ. Pentru informații detaliate, a se vedea tabelele de corespondență între vechea și noua numerotare a tratatelor. Articolul 12 (ex-articolul 153 alineatul (2) TCE) Cerințele din domeniul protecției consumatorilor se iau în considerare în definirea și punerea în aplicare a celorlalte politici și acțiuni ale Uniunii”, iar în conformitate cu art. 191 din același tratat: „(1) Politica Uniunii în domeniul mediului contribuie la următoarele obiective: — conservarea, protecția și îmbunătățirea calității mediului; — ocrotirea sănătății persoanelor; — utilizarea prudentă și rațională a resurselor naturale; — promovarea pe plan internațional a unor măsuri destinate să contracareze problemele de mediu la scară regională sau mondială și în special lupta împotriva schimbărilor climatice. (2) Politica Uniunii în domeniul mediului urmărește un nivel ridicat de protecție, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii. Aceasta se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”. În acest context, măsurile de armonizare care răspund cerințelor în domeniul protecției mediului presupun, în cazurile adecvate, o clauză de salvagardare care autorizează statele membre să ia, din motive de protecție a mediului fără caracter*

economic, măsuri provizorii supuse unei proceduri de control din partea Uniunii. (3) În elaborarea politicii sale în domeniul mediului, Uniunea ține seama de: — datele științifice și tehnice disponibile; — condițiile de mediu din diferitele regiuni ale Uniunii; — avantajele și costurile care pot rezulta din acțiune sau din inacțiune; — dezvoltarea economică și socială a Uniunii în ansamblul său și de dezvoltarea echilibrată a regiunilor sale. (4) În cadrul competențelor lor, Uniunea și statele membre cooperează cu țările terțe și cu organizațiile internaționale competente. Condițiile cooperării Uniunii pot face obiectul unor acorduri între aceasta și terțele părți în cauză. Paragraful precedent nu aduce atingere competenței statelor membre de a negocia în cadrul organismelor internaționale și de a încheia acorduri internaționale.”

Jurisprudența Curții Constituționale a reiterat constant că protecția mediului constituie o obligație pozitivă a statului și a subliniat că orice măsură legislativă în favoarea unor interese economice trebuie echilibrată de obligația statului de a ocroti mediul și de a îmbunătăți calitatea vieții. Or, norma criticată are un impact negativ asupra dreptului la un mediu sănătos, consacrat de art. 35 coroborat cu dispozițiile 135 alin. (2) lit. e) din Constituție, fiind susceptibilă a afecta atât generația actuală, cât și generațiile viitoare.

În ceea ce privește încălcarea dreptului fundamental la un mediu sănătos, consacrat de art. 35 din Constituție, apreciem că aceste completări nou-introduse la Camera Deputaților în cuprinsul Legii de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 produc efecte negative directe prin creșterea emisiilor de dioxid de carbon (CO₂), cu impact asupra calității mediului și a vieții.

Astfel, prin permiterea acordării, pentru încă o perioadă de 2 ani, a stimulentei financiare pentru instalarea de cazane autonome alimentate cu combustibili fosili, legiuitorul încurajează utilizarea unor tehnologii bazate pe arderea combustibililor fosili, cunoscute ca fiind o sursă majoră de emisii de gaze cu efect de seră. Or, CO₂ reprezintă principalul gaz responsabil pentru intensificarea efectului de seră și pentru accelerarea schimbărilor climatice.

Această măsură legislativă nu este neutră din perspectiva protecției mediului, ci dimpotrivă, conduce la îngreunarea tranziției către surse de energie regenerabilă și la perpetuarea unor soluții energetice poluante. În mod concret, stimularea financiară a acestor sisteme va determina creșterea numărului de instalații bazate pe combustibili fosili, ceea ce implică, pe termen mediu și lung, o creștere cumulată a emisiilor de CO₂ la nivel național.

În acest context, trebuie subliniat că dreptul la un mediu sănătos nu are doar o dimensiune declarativă, ci implică obligații pozitive concrete în sarcina

statului, respectiv adoptarea unor măsuri eficiente de prevenire a degradării mediului și de reducere a poluării. Or, în loc să reducă sursele de emisii, norma criticată le încurajează, ceea ce echivalează cu o diminuare a nivelului de protecție deja atins.

Astfel, o atare modificare legislativă contravine Constituției și aduce atingere dreptului fundamental la un mediu sănătos, astfel cum este consacrat atât la nivel național, cât și european, prin efectele sale directe de creștere a emisiilor de CO₂. Totodată, aceasta încalcă obligațiile asumate de România pe plan european, întrucât se abate de la direcția de decarbonizare și de creștere a eficienței energetice, fiind în contradicție cu obiectivul atingerii neutralității climatice și cu necesitatea reducerii progresive a dependenței de combustibili fosili.

În același timp, completarea adusă de Camera Deputaților în cuprinsul Legii de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 creează un precedent periculos din perspectiva statului de drept, cu ignorarea principiului legalității, a caracterului obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale și a exigențelor de protecție a drepturilor fundamentale.

În ipoteza în care legea de aprobare va intra în vigoare în forma criticată, România - ce figurează cu stadiu activ al procedurii de infringement referitor la transpunerea¹ Directivei (UE) 2024/1.275 *privind performanța energetică a clădirilor* ar rămâne în continuare supusă riscului de sancțiuni financiare și reputaționale, cu consecințe inclusiv pe plan intern, respectiv al investițiilor în modernizarea sistemelor centralizate și al costurilor pentru populație.

În concluzie, dispoziția introdusă de Camera Deputaților în cuprinsul Legii de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 16/2025, prin care se completează articolul III, în sensul introducerii după alineatul (1) a unui nou alineat, alineatul (1¹), încalcă dispozițiile art. 35, coroborat cu art. 135 alin. (2) lit. e) din Constituție.

Subliniem încă o dată că prin prezenta sesizare de neconstituționalitate nu aducem critici de neconstituționalitate și cu privire la Ordonanța Guvernului nr. 16/2025 prin care au fost transpuse în legislația internă dispozițiile art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor, ci doar cu privire la completarea adusă la Camera Deputaților, în cuprinsul legii de aprobare.

¹ [https://ec.europa.eu/implementing-eu-law/search-infringement-decisions/?lang_code=en&langCode=RO&version=v1&typeOfSearch=byCase&refId=INFR\(2025\)0168&decisionDateFrom=26%2F03%2F2025&memberState=RO&page=1&size=10&order=desc&sortColumns=refId](https://ec.europa.eu/implementing-eu-law/search-infringement-decisions/?lang_code=en&langCode=RO&version=v1&typeOfSearch=byCase&refId=INFR(2025)0168&decisionDateFrom=26%2F03%2F2025&memberState=RO&page=1&size=10&order=desc&sortColumns=refId)

7

În acord cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, considerăm că, în ipoteza în care veți admite prezenta obiecție de neconstituționalitate, se impune reluarea procesului legislativ de la etapa subsecventă înregistrării proiectului de lege de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 la Camera competentă să fie sesizată, iar ulterior, Parlamentul – cu respectarea deciziei pe care o veți pronunța – va avea posibilitatea ca, prin lege, fie să aprobe pur și simplu, fie să aprobe cu modificările și completările pe care le consideră oportune, fie să respingă această ordonanță (Decizia 412/2019 par. 45-50 și Decizia Curții Constituționale nr. 51/2025 par. 71).

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că completarea adusă de Camera Deputaților în cuprinsul Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2025 pentru transpunerea art. 17 alin. (15) din Directiva (UE) 2024/1.275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe este neconstituțională.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN